

РЕШЕНИЕ

№ 68

гр. София, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Дацов

Членове: Димитър Фикийн
Светла Букова

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова
в присъствието на прокурора Р. Г. С.
като разгледа докладваното от Пламен Дацов Наказателно дело за възобновяване № 20231000600048 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава Тридесет и трета от НПК и е образувано по искане на осъдения както и от неговия служебен защитник - адвокат Ж., за възобновяване на наказателното производство по НОХД№802/2021 г. потвърдено с Решение №128/12.12.2022г. по ВНОХД №314/22г. по описа на Окръжен съд – Кюстендил, V състав. Сочи се, че е налице нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения – визирани в чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Мотивите са, че е налице незаконосъобразно осъждане, тъй като не съществува задълбочен и коректен анализ на доказателствената съвкупност от страна на съдилищата като са взети предвид едностранно доказателствата, а именно само тези, които обслужват обвинителната теза, което е нарушение на чл.107, ал.2 и ал.3 НПК. Сочи се, че не е било правилно назначен като експерт графолог служител на РУ-МВР, тъй като е трябвало да бъде външен. Твърди се и, че е назначена експертиза от вещо лице психиатър, а е трябвало да се назначи и психолог за по-комплексна оценка. Освен това се отбелязва, че е налице нарушение на материалния закон, тъй като поради неправилното интерпретиране на доказателствата по делото са изведени незаконосъобразни изводи за това, че е налице извършено престъпление по чл.144, ал.3 от НК от обективна и субективна страна. В допълнение са отбелязва, че е следвало да се приложи разпоредбата на чл.9, ал.2 НК, тъй като не е налице реална заплаха и оттам от доказателствата по делото не можело да се твърди, че инкриминираната бележка е възбудила основателен страх у пострадалия. Не е налице и доказаност от субективна страна.

По делото са представени и множество саморъчно написани жалби и възражения, в които се отправят искания свързани с обстоятелства извън съществото на делото, а другите претенции имат отношение единствено към неговите заявления за невиновност. В останалата част защитникът му селектира становището, което вече съдът цитира.

В хода на съдебните прения служебния защитник поддържа искането за възобновяване с описаните възражения.

Осъденият твърди, че не е извършил процесното деяние. Срещу него е било извършено престъпление. Пита защо не е отишла полиция в дома му да търси гранатомет. Твърди, че пострадалият има зависимости с ГДБОП, които са му съдействали по делото. Моли за оправдаване или домашен арест, тъй като не можел да издържа в местата за лишаване от свобода. Искал да се води досъдебни производства срещу наречени от него престъпници – следователи и адвокати, да се прекрати делото или да се възобнови.

Представителят на САП моли да се остави без уважение искането за възобновяване, тъй като се касае за необоснованост, което не е предмет на разглеждане по настоящото производство.

В последната си дума осъденото лице моли за уважаване на искането за възобновяване и неговото оправдаване.

Софийски апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и в предЕ.те на правомощията си, намери следното:

Искането за възобновяване е допустимо и има за предмет акт по чл. 419, ал. 1 от НПК.

Разгледано по същество е неоснователно, като мотивите на настоящия състав за това са следните:

Производството по НОХД№802/2021г. е приключило с Присъда №8/24.02.2022г. на III състав на Районен съд – Дупница, с която осъденият Г. И. А. е признат за виновен в извършено престъпление по чл.144, ал.3, пр.1 НК като му е определено наказание 3 месеца „лишаване от свобода“ при „общ“ режим. Осъден е да заплати на Н. П. Г. обезщетение за причинени неимуществени вреди в размер на 1500 лева.

Окръжен съд – Кюстендил с Решение №128/12.12.2022г. по ВНОХД№314/2022г. е потвърдил изцяло първоинстанционната присъда.

По депозираните възражения и искания на осъдения и неговия защитник:

На първо място следва да се отчете, че искането в по-голямата си част от страна осъдения (в няколко поред саморъчно написани становища) представлява възражения по обосноваността, което не е предмет на разглеждане по настоящото производство.

Извън възраженията по обосноваността и по-конкретно тези, които са представени от служебния защитник се сочи, че са нарушени нормите на чл.107, ал.2 и ал.3 НПК, тъй като инстанционните съдилища не са направили задълбочен анализ на доказателствената съвкупност като по този начин не е била разкрита обективната истина, а тезата на

обвинението е била разгледана и приета едностранчиво. Сочи се, че първият съд не е извършил никакъв анализ от фактическа и правна страна, а установената фактология от съда не се основавала на събраните доказателства.

Този състав е на мнение, че няма как да се приеме, че има липса на мотиви и анализ на събраните доказателства, видно от актовете и на двете инстанции. Следва да се има предвид, че изискването за мотивиране на съдебните актове е установено в чл.121, ал. 4 от Конституцията на Република България. Мотивирането на вътрешното съдийско убеждение е важна гаранция за правото на справедлив процес по чл.6 ЕКПЧ в този смисъл са Решенията *Salov v. Ukraine*, 65518/01, 6 септември 2005 г., *Boldea v. Romania*, 19997/02, 15 февруари 2007 г. За да бъде качествен, съдебният акт трябва да се възприема от страните, а и от обществото, като ефективно приложим резултат от точна оценка на фактите и правилно прилагане на законовите правила в справедлив процес.

От друга страна, факт е, че недостатъчните, непълните и неясни мотиви на първоинстанционния съд пречат на второинстанционния да изпълни своята контролна функция - в този смисъл е и ППВС №1-53. В мотивите на присъдата съдът трябва да изложи кои обстоятелства приема за установени, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение. Или казано по друг начин, мотивите трябва да дадат представа за констатациите на съда относно релевантните към предмета на доказване факти и тяхната правна квалификация - Р. 808-1933-III. Именно поради тази причина присъдата трябва да бъде мотивирана по начин да може да се вижда, че наистина са били надлежно обсъдени всички доказателства по делото и да може да се провери правилността на направените въз основа на тях фактически и правни изводи - Р.92-1938-II, Р. 1135-1933-II.

В чл.305, ал.3 НПК по общ начин е установено какво трябва да бъде съдържанието на мотивите на присъдата. Именно поради това там трябва да се разгледат поотделно всички въпроси по чл.301 НПК, с разликата, че трябва да се обосноват взетите решения, като се изложат съображения и се даде отговор по становищата на страните по фактите (включително и относно допустимостта и достоверността на доказателствата) и правото.

Видно от мотивите и на двете инстанции доказателствената маса е анализирана поотделно и в своята съвкупност. Коментирани са всички гласни доказателствени средства като са съпоставени с останалите доказателства по делото и са представени мотиви защо същите са кредитирани. Отговорено е на депозираните обяснения на осъдения като същите са съпоставени с показанията на св.Д.Г. и пострадалото лице Н.Г.. Взета е предвид съдебната практика като същата е цитирана резонно и в съответствие с процесния случай, а именно - ТР№53/18.09.1989г. Обсъдени са и графологичната и съдебно-психиатричната експертизи.

От друга страна, при въззивната проверка окръжният съд също е изпълнил своите задължения като е обсъдил отново цялата доказателствена съвкупност, служебно е проверил наличието на съществени процесуални нарушения и е коментирал всички възражения на страните в процеса.

Другото, според защитника, съществено процесуално нарушение е това, че графологично-почерковата експертиза е била извършена от служител на РУ-Дупница, а не от външно вещо лице.

И това възражение не може да се приеме като основателно от САС, тъй като това, че вещото лице е експерт от РУ-Дупница не е основание да се приеме, че е налице предубеденост, а и няма законова пречка за това. Вещото лице Ч. е изготвила професионално графологичната експертиза, същата е описала методите на работа, обосновала е своите изводи, а и е специалист в областта на почерковото изследване. В допълнение по отношение на същата не са правени каквито й да са възражения от страните в процеса.

Депозирано е възражение и по отношение на психиатричната експертиза като е посочено, че е следвало, за да има комплексност да се приобщи към тази експертиза и психолог. И с това възражение този състав на САС не може да се съгласи, тъй като видно от СПЕ е, че вещото лице д-р К. е психиатър-невролог, което като специалност е напълно достатъчно за обективното и професионално осъществяване на експертното изследване в тази област. Експертизата е изготвена мотивирано, обосновано, обстойно след личен преглед. В допълнение са обсъдени и доказателствата по делото, включително и медицинските такива като по този начин се е стигнало до обосновано и професионално заключение, че при осъдения е налице психическа годност и може да участва във всички фази на наказателното производство.

Що се отнася до представената комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза от осъдения с неговите бележки пред САС, то следва да се отчете, че същата е по друго дело и няма отношение към процесното производство.

По отношение на искането за чл.9, ал.2 НК следва да се отбележи, че същото няма как да се уважи, тъй като в случая са налице други предпоставки, които не предполагат приложението на посочения институт. В случая подсъдимият има няколко осъждания, които са свързани с престъпления по чл.356а, чл.333, чл.320А и чл.130, ал.1 НК, за които не е настъпила реабилитация. На А. са наложени различни по вид наказания като „лишаване от свобода“ с приложение на чл.66, ал.1 НК и пробация, но въпреки това е налице отново осъществено престъпление по процесното дело, което води до извод за липса на осъществена превенция по смисъла на чл.36 НК. Следва да се има и друго предвид, че в случая не може по никакъв начин да се сподели становището, че деянието е малозначително или неговата обществена опасност е явно незначителна. Това е така, тъй като въпросната закана за убийство е предизвикала основателен страх у потърпевшите свързани с явни проблеми в ежедневието им, което се споделя не само у пострадалия, но и от неговата съпруга. Същите са били сериозно притеснени и това е било не само заради миналите осъждания на А., за които те са знаели, но и заради конфликтния характер на същия, което било известно в населеното място както и поради предишни пререкания от подобно естество с осъдения. Именно поради тази причина няма как да се приеме посоченото от служебния

защитник, че пострадалия е приел писмото(бележка) като безобидна шега.

По отношение на другото възражение от служебния защитник за липса на обективна и субективна страна на извършеното престъпление и, че липсва анализ от правна страна следва да се отчете, че съдилищата са анализирали от правна страна наличните предпоставки, представили са и съдебна практика в подкрепа на своите изводи и са приЕ., че е налице съставомерност, която подкрепена от наличните доказателства по делото е довела до техния окончателен извод. В този смисъл САС не установи и нарушение на материалния закон.

По отношение на останалите възражения на осъдения депозирани от него саморъчно следва се отбележи, че същите нямат отношение към настоящото производство. Съдът няма как да отговори на отбелязаното от него, че всички са „лъжци“ и иска да бъдат поставени на детектор на лъжата, да бъдат отменени „тези криви осъждания“, че е изпратил „данни за корупция“ по отношение на пострадалия, че нямало как делата с „лъжите на престъпници“ да бъдат в един и същи ден, че съществуват зависимости по отношение на Г. и Д. и прочие. Всички тези възражения от една страна са разхвърляни, неясни и без каквато й да конкретика, а от друга нямат отношение към съществото на настоящото производство.

По отношение на посоченото, че се е упражнявало физическо насилие върху осъдения и същият иска да се самоубие, този въпрос е ирелевантен в настоящото производство, но въпреки това съдът ще сигнализира съответните органи да направят проверка и ако са налице такива данни да вземат мерки за предотвратяване на подобни прояви.

Искането за прекратяване на делото също е ирелевантно, както и това за вземане на мярка за неотклонение „домашен арест“.

По отношение на останалите възражения свързани с необоснованост, макар и облечени в твърдения за нарушение на чл.422, ал.1, т.5 НПК, САС няма как да вземе отношение, тъй като същите не са сред основанията за възобновяване поради обстоятелството, че в това производство съдът няма компетенциите да коментира по същество правилността на съответните съдебни актове. В този смисъл настоящият състав изрази своето становище по онези възражения, които имат отношение към процесното производство, а за пълнота коментира и констатираните от защитата нарушения доколкото твърденията за липса на анализ в мотивите за това обстоятелство са неоснователни.

Крайният извод е, че не са налице предпоставките за възобновяване както и това, че не се констатира нарушение на чл.13 НПК.

Мотивиран от така изложеното VIII състав на САС, НО на основание чл.424, ал.1 НПК,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения Г. И. А. и адв.Ж., за възобновяване на наказателното производство по НОХД №802/2021 г. по описа на Районен съд Дупница потвърдено с Решение №128/12.12.2022г. по ВНОХД №314/22г. по описа на Окръжен съд – Кюстендил, V състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____